

**[Justitsministeren]**

løb fremgået, hvad der har været regeringens og regeringspartierne holdning.

Fru Pia Kjærsgaard var meget kritisk over for de besvarelser, der er givet af de spørgsmål, som Fremskridtspartiet i dag har stillet gennem Folketingets Retsudvalg, og det forstår jeg ikke. I et af spørgsmålene bliver jeg bedt om at give et svar på, hvilke omkostninger der vil være forbundet med vedtagelsen af denne lov. Det samme spørgsmål stillede fru Pia Kjærsgaard mig her i salen, da vi havde anden behandling af lovforslaget, og mit svar var, hvordan i alverden man skulle kunne give et sanddrueligt svar på et sådant spørgsmål uden kendskab til, i hvilket omfang de statsløse palæstinensere, der er omfattet af loven, siden hen måtte få arbejde eller ikke få arbejde, have krav på overførselsindkomster, dagpenge osv. Det kan man ikke svare meningsfyldt på, og man kan heller ikke angive et totalbeløb. Der vil være nogle, som siden hen får et arbejde, tjener penge, har forretninger osv. og derved tilfører bruttonationalproduktet noget. Jeg gør mig altså meget store anstrengelser for at svare så hurtigt og præcist som muligt på de spørgsmål, der stilles, men man kan ikke løse cirkelns kvadratur, og det er ganske enkelt ikke altid, at de spørgsmål, der stilles, lader sig besvare.

Fru Dorte Bennedsen præciserede sine udtalelser fra første runde. Jeg vil også gerne præcisere mine, for det, jeg tilkendegav, var, at heller ikke med ombudsmandens udtalelse og den praksis, der skal bygges op, vil justitsministeren få kompetence til generelt at give en humanitær opholdstilladelse til en større gruppe. Jeg ønskede at præcisere, at § 31-problematikken vedrører udsendelsesspørgsmålet og ikke spørgsmålet om, hvorvidt man i henhold til lovens § 9 kan give en humanitær opholdstilladelse til en større gruppe.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Nogle af de besvarelser, som justitsministeren giver på de heroppefra stillede spørgsmål, skal nærmest tages med tang, men det spørgsmål, jeg stillede først, nemlig om det kunne udelukkes, at der var kommet andre afgørelser, hvis ministeriet havde handlet i overensstemmelse med den rigtige fortolkning af udlændingeloven, må altså nu besvares med et nej, det kan ikke udelukkes. Ministeren tror det ik-

ke, men han er ikke sikker, og det kan man naturligvis heller ikke være, men jeg vil fortolke det derhen, at det var et nej, det kan ikke udelukkes.

Til gengæld må jeg sige, at svaret på det andet spørgsmål, hvor ministeren klart sagde, at han ikke ønskede at følge den appel, som 5 partier rettede til ham i efteråret om humanitær opholdstilladelse til de asylsøgende palæstinensere, er et klart nej. Det ønskede ministeren ikke, og dermed er CD frataget sin barne-tro og sin tro på, at ministeren ville gøre, som et flertal i Folketinget bad ham om. Jeg vil gerne spørge, om det svar giver anledning til nogen kommentarer fra CD's side.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Hr. Arne Melchior, og det er et indlæg i anden runde.

**Arne Melchior (CD):**

Jeg skal først forholde mig til det svar, som justitsministeren gav mig på mit første indlæg, hvor jeg gav udtryk for dyb bekymring for relationerne mellem regeringen – herunder specielt justitsministeren og Justitsministeriet – Folketinget og befolkningen. Jeg vil betegne svaret som godt. Det var lidt kort, og det var vel også det eneste mulige for ministeren at give, men det var alligevel godt, så det vil jeg kvitte-re for.

Når ministeren siger, at han skal se på det og bestræbe sig mest muligt, vil jeg understrege, at det haster. Ordren – og intet mindre – må lyde på, at der skal gives hudløst ærlige svar, også selv om svaret falder ud på en måde, som man synes er ubehagelig for én selv.

Ved andenbehandlingen drøftede vi de svar, der var givet vedrørende Spaniens og Hollands forhold til udvisninger af denne art, og jeg påviste sort på hvidt, at de første svar var venligt sagt mangelfulde og i virkeligheden vældig fejlagtige og tilslørede sandheden. Det må ikke gentage sig. I gamle dage havde man et udtryk, der hed »et ord er et ord«, og et svar må være et svar. Et svar fra en minister må være af samme lødighed som et svar, man afgiver i retten under vidneansvar, således at det er det fulde svar og man ikke benytter sig af omveje for at undgå at svare.

Så skal jeg benytte lejligheden til at rykke for forslaget til ændring af udlændingeloven.